

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΑ

Εκρηκτική η κατάσταση στην Υγεία

Τα προβλήματα στην Υγεία - Πρόνοια είναι εκρηκτικά και στην απεργία που οργανώνεται για τις 8 Ιούνη πρέπει να σημάνει ξεσηκωμός υγειονομικών, ασθενών, συνταξιούχων. Την άθλια και επικίνδυνη κατάσταση των δημόσιων Μονάδων Υγείας - Πρόνοιας τη ζουν καθημερινά χιλιάδες ασθενείς και εργαζόμενοι: Μία νοσηλεύτρια για 30 - 40 ασθενείς, ασταμάτητη δουλειά χωρίς ρεπό και άδειες, ελαστική προσωρινή, απλήρωτη συχνά εργασία, τεράστιες λίστες αναμονής για θεραπεία, χειρουργείο, εξωτερικά ιατρεία, αδρές πληρωμές για εξετάσεις, φάρμακα, θεραπείες, Κέντρα Υγείας και ιατρεία ΠΕΔΥ άδεια ή εντελώς υποβαθμισμένα, κλειστά κρεβάτια ΜΕΘ και υγειονομικοί που τρέχουν από νοσοκομείο σε νοσοκομείο, από Κέντρο Υγείας σε ιατρείο ΠΕΔΥ και αντίστροφα...

Τα προβλήματα, άλλωστε, δεν τα αρνείται ούτε η ίδια η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, ενίοτε δε η ηγεσία του υπουργείου Υγείας τα περιγράφει ιδιαίτερα γλαφυρά. Όπως κάθε κυβέρνηση, έτσι και η σημερινή ισχυρίζεται πως η πολιτική της θα «ανακουφίσει», θα βελτιώσει στα «όρια του δυνατού».

* * *

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ όχι μόνο δεν προωθεί μέτρα «ανακούφισης» στην Υγεία - Πρόνοια, όπως ισχυρίζεται, αλλά, αντίθετα, οι παρεμβάσεις της στοχεύουν στη μείωση των δαπανών του κράτους για την πρόληψη, τη θεραπεία και αποκατάσταση της υγείας, αυξάνοντας τις άμεσες και έμμεσες πληρωμές των ασθενών.

Π.χ. τα έσοδα των νοσοκομείων από την πώληση υπηρεσιών στους ασθενείς προϋπολογίζονται φέτος στα 93 εκατ. ευρώ και οι πληρωμές μέσω εισφορών στον ΕΟΠΥΥ είναι 200 εκατ. ευρώ περισσότερα σε σχέση με το 2015, ενώ αυτά που πληρώνουν οι ασθενείς από την τσέπη τους - χωρίς τις εισφορές - αντιστοιχούν στο 40% των συνολικών δαπανών Υγείας. Είναι μέτρα που μειώνουν το «μη μισθολογικό κόστος», διαμορφώνουν ακόμα πιο φτηνούς εργαζόμενους ως προϋπόθεση για να τονθούν η ανταγωνιστικότητα και η κερδοφορία των επιχειρηματικών ομίλων.

Αυτή η κυβέρνηση, όπως και όλες οι προηγούμενες, αντιμετωπίζει την Υγεία ως «κόστος» για την ανταγωνιστικότητα και την κερδοφορία των επιχειρηματικών ομίλων και γι' αυτό οι εργαζόμενοι και οι ασθενείς δεν έχουν τίποτα να περιμένουν από την πολιτική της. Μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού για να καλυφθούν τα 30.000 κενά στα νοσοκομεία δεν πρόκειται να γίνουν. Αυτό φαίνεται και από τους πανηγυρισμούς του υπουργείου Υγείας για 3.500 προσλήψεις «σε βάθος χρόνου», από τις οποίες φέτος δεν θα γίνουν ούτε 1.000. Για τη μείωση του «κόστους» προσλαμβάνονται επικουρικοί, 5μηνίτες, με «μπλοκάκι», αφού δεν επιβαρύνουν τον κρατικό προϋπολογισμό επειδή πληρώνονται από τα έσοδα των νοσοκομείων.

* * *

Στην ίδια λογική, της μείωσης του «κόστους», η λεγόμενη «αναδιοργάνωση» της Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας διατηρεί και επιδεινώνει την απαράδεκτη κατάσταση στα ΠΕΔΥ και Κέντρα Υγείας: Στα ΠΕΔΥ στην επαρχία έ-

χει μείνει το 10-15% και στην Αθήνα το 50-60% του προσωπικού. Φέτος (υπο) λειτουργούν 220 πολυϊατρεία και εργαστήρια, ενώ το 2014 υπήρχαν 350, που και αυτά ήταν ανεπαρκή. Χαρακτηριστικά, σε 23 νομούς δεν υπάρχει παιδίατρος στο ΠΕΔΥ ούτε συμβεβλημένος με τον ΕΟΠΥΥ. Το ίδιο ισχύει και για άλλες ειδικότητες.

Αλλά και η αλλαγή που ετοιμάζει η κυβέρνηση στην Ψυχική Υγεία παίρνει ως δεδομένη την υποχρηματοδότηση, την υποστελέχωση και την έλλειψη δημόσιων μονάδων Ψυχικής Υγείας. Προχωρά παραπέρα το κλείσιμο των δημόσιων ειδικών - ψυχιατρικών νοσοκομείων και τον κατακερματισμό των δομών Ψυχικής Υγείας που ακολούθησαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις. Ενισχύει την ιδιωτικοποίηση, κατοχυρώνει το διοικητικό - θεσμικό ρόλο των επιχειρηματιών, των ιδιωτών και των ΜΚΟ που δρουν στην Ψυχική Υγεία και ιδιαίτερα στις παιδοψυχιατρικές υπηρεσίες, καθώς και τον ανταποδοτικό χαρακτήρα αυτών των υπηρεσιών στις δημόσιες μονάδες. Ουσιαστικά, υλοποιεί την πολιτική της ΕΕ για διαχείριση των προβλημάτων των ασθενών ως «πηγή απώλειας της παραγωγικότητας» χωρίς να επιβαρύνεται ο κρατικός προϋπολογισμός.

Αυτά και άλλα είναι μέτρα που υλοποιούν τη στρατηγική της ΕΕ και του κεφαλαίου, έχουν αποφασιστεί ή και εφαρμοστεί σε πολλά κράτη - μέλη χρόνια πριν από την εκδήλωση της καπιταλιστικής κρίσης. Επομένως, είναι χοντρό το ψέμα της κυβέρνησης ότι για την αντιμετώπιση της κρίσης και για την ανάκαμψη της ανταγωνιστικότητας και της κερδοφορίας των επιχειρηματικών ομίλων, οι θυσίες του λαού είναι προσωρινές. Οι περικοπές στην Υγεία, η αντιασφαλιστική νομοθεσία, η ανεργία, η ημιαπασχόληση, οι συντάξεις και οι μισθοί πείνας είναι μια μόνιμη κατάσταση, ένα «βαρέλι δίχως πάτο» - όχι μόνο στην Ελλάδα - τώρα για έξοδο από την κρίση, αργότερα για να διατηρηθεί η όποια ανάκαμψη. Και σ' αυτήν την πραγματικότητα ενισχύονται οι επιχειρηματικοί όμιλοι που δρουν στον τομέα Υγείας. Αλλωστε, δεν είναι τυχαίο που διάφορες ενώσεις επιχειρηματιών, άλλα αστικά επιτελεία, τον θεωρούν έναν από τους τομείς που μπορούν να συμβάλουν στην ανάπτυξη της οικονομίας.

Απέναντι σ' αυτήν την κατάσταση είναι ανάγκη να δυναμώσει η λαϊκή συσπείρωση και πάλη για ενιαίο, σύγχρονο, αποκλειστικά κρατικό και δωρεάν σύστημα Υγείας, πανελλαδικά αναπτυγμένο με κεντρικό σχεδιασμό, πλήρως και επαρκώς χρηματοδοτούμενο από τον κρατικό προϋπολογισμό, με κατάργηση κάθε επιχειρηματικής δραστηριότητας.

Σ' αυτήν την κατεύθυνση θα αξιοποιηθούν οι ταξικές δυνάμεις την απεργία, ανοίγοντας πλατιά τη συζήτηση με τους εργαζόμενους και το λαό, για τις δυνατότητες που υπάρχουν να ικανοποιηθούν οι σύγχρονες ανάγκες, από τα επιτεύγματα της επιστήμης, της τεχνολογίας, το πολυάριθμο επιστημονικό - υγειονομικό προσωπικό, την αύξηση της παραγωγικότητας, αλλά και για τα εμπόδια που βάζει σήμερα η οργάνωση της οικονομίας με κριτήριο το καπιταλιστικό κέρδος.

Ε. Μ.